

תת"ע 477/04/13 - מדינת ישראל נגד סירחאן עיסה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 477-04-13 מדינת ישראל נ' עיסה

05 פברואר 2015

בפני כב' השופטת רות רז
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
סירחאן עיסה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ליטל פרידמן

ב"כ הנאשם - עו"ד עמיחי גולדבאום

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ובניגוד לתקנה 169ב' לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום נהג הנאשם ברכב מס' 3352965 בתאריך 22.3.13 בשעה 02:50 בכביש 483 בק"מ 0 לכיוון פתח תקוה, ובבדיקת נשיפה שנערכה לו נמצא בגופו ריכוז אלכוהול של 515 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף.

הנאשם כפר בכתב האישום. כפירתו התייחסה הן לנהיגה במקום ובזמן והן לשכרות. לטענתו האירוע התרחש בתחנת דלק ולא בצומת והוא לא נצפה בנהיגה על ידי השוטרים.

בקשת הנאשם כי אין להשיב לאשמה, נדחתה על ידי.

לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את חומר הראיות לא שוכנעתי מעבר לספק סביר בכך שהנאשם נהג ברכב. המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת הנהיגה ברכב על ידי הנאשם מעבר לספק סביר. הואיל ולא הוכח יסוד הנהיגה ברכב לא קם הצורך לבחון את יסוד השכרות.

ואלה נימוקי החלטתי :

עד תביעה מס' 1, המתנדב ארז ידידאל, הינו העד היחיד עליו מבוססות ראיות המאשימה לעניין הנהיגה. כל יתר עדי התביעה לא העידו כי הבחינו בנאשם נוהג. פרטי הנהיגה, מקום הנהיגה וזמן הנהיגה נמסרו להם מפי ארז.

עדויות של ארז התבססה, אך ורק, על מזכר שרשם ביום האירוע (ת/1). ארז העיד כי איזו זוכר את האירוע וכי הוא מסתמך רק על מה שנכתב במזכר (עמוד 10 שו' 3-5 לפרוטוקול).

במזכר רשם העד : " עמדתי סטטי בכביש 483 ק"מ 0 לכיוון מערב. עצרתי את הרכב הנ"ל ל 02:50 לבדיקה אקראית....".

על תרשומת זו מבססת המאשימה את הטענה כי הנאשם נהג ברכב ונעצר לבדיקה על ידי ארז. כל שאר העדים מצינים כי הרכב נעצר על ידי ארז, אך הם לא היו עדים לעצירה.

בעדותו אמר ארז, "ראיתי את הרכב מתקרב, סימנתי לו לעצור, עצרתי אותו לבדיקה אקראית, שאלתי את הנהג אם אפשר לבדוק לו את הרישיון. רשמתי במזכר את מה שעשיתי " ובהמשך דבריו אמר " הוא נהג ברכב, הגיע אלי ממזרח למערב ברכב, הוא היה הנהג של הרכב, ניגשתי אליו מהכיוון של הנהג " (עמוד 9 לפרוטוקול שו' 18-20, 24-25).

אלא שדברים אלה אינם מפורטים במזכר. פרט לתרשומת כי ארז עמד בכביש 483 בק"מ 0 לכיוון מערב ועצר את הרכב בשעה 02:50, אין פרטים נוספים. לא נרשם מה היה כיוון נסיעת הרכב, לא נרשם כיצד עצר ארז את הרכב, לא נרשם כי סימן לרכב לעצור, ולא נרשם מאיזה כיוון ניגש ארז לנהג הרכב. את כל הפרטים האלה הוסיף ארז בעדותו מבלי שנרשמו במזכר. מכיוון שארז העיד כי אינו זוכר כלל את האירוע ומסתמך רק על מה שנרשם במזכר, אין לתת לפרטים אלה שנוספו בעדותו - משקל.

פרט למילה "עצרתי", אין כל התייחסות במזכר לכך שהרכב נצפה על ידי ארז במצב של נסיעה. ארז לא מסר פרט כלשהו על אופן נסיעת הרכב טרם לעצירתו.

לא רק זאת, במזכר אין כל פירוט לגבי זהות הרכב, סוג, צבע, או מספר זיהוי. במזכר אין כל אזכור של פרטי הנהג, לא שם ולא מס' תעודת זהות.

ברכב נסע נוסע נוסף. כך עולה מפרשת ההגנה וכך גם עולה ממזכר שנרשם על ידי ע.ת.2, איגור יאבילברג. למרות עובדה זו, לא ציין ארז במזכר כי היה נוסע ברכב.

זאת ועוד, על גבי המזכר ציין ארז " הנדון דו"ח אירוע 14 ", אך אם קיים דו"ח אירוע נוסף בו מפורטים פרטים מזהים ביחס לרכב וביחס לנהג הרכב, אותו דו"ח אירוע לא הוגש לבית המשפט כראיה. העד נחקר בחקירה נגדית באשר לדו"ח אירוע 14 כדלקמן :

ש. אני מפנה שוב למזכר, כתבת שעצרת את הרכב אבל לא כתבת את מספר הרכב, דגם הרכב, כלום. לא צבע הרכב.

ת. אני מפנה לאירוע. יש פה את כל הנתונים.

ש. אני מפנה שוב למזכר, האם כתבת איזה שהוא פרט מפרטי הנהג במזכר

ת. לא. אני לא צריך לרשום.

ש. אם לא כתבת שום פרטים, איך ביהמ"ש ידע

ת. אני רושם מספר אירוע כלומר אני יודע בדיוק מה היה באירוע.

ש. האם יש לך את דו"ח הפעולה של אירוע 14

ת. לא.

בהמשך עדותו :

ש. האם יש מסמך אחר שערכת חוץ מהמזכר

ת. לא. לא זוכר

ש. למה התכוונת כשאתה מפנה לאירוע מס' 14

ת. זה אירוע 14

מעדותו של העד לא ברור האם קיים מסמך נוסף הנקרא אירוע 14 ובו מפורטים פרטי הרכב והנאשם. אך גם אם קיים מסמך נוסף הרי שלא הוגש כראיה.

המסמך הקיים בפני בית המשפט הוא המזכר שנערך על ידי ארז, והינו מסמך ללא פרטים מזהים של הרכב או של הנהג.

הנאשם הועבר בשעה 02:50 להמשך טיפולו של איגור, כך גם על פי המזכר וגם על פי מסמכים שרשם איגור. האם די בכך כדי ליצור קשר ברור ומעל לספק סביר בין המזכר לבין הנאשם? לטעמי, התשובה לכך שלילית. אין בפרט זה בלבד כדי ליצור רמת הוכחה הנדרשת בפלילים.

ארז העיד כי במסגרת בקורת הרכבים הוא בדק מספק רכבים ומספר אנשים (עמוד 10 לפרוטוקול שו' 23-24). מכאן, עולה אפשרות כי המזכר מתאר עצירת רכב אחר ולא דווקא את עצירת רכבו של הנאשם. המזכר לא נערך בדיוק בשעה 02:50 ועל כן אין וודאות כי מדובר דווקא ברכב הנאשם. בתשובה לשאלה מתי רשם את המזכר ענה ארז כי בדרך כלל הוא רושם את המזכר כשהוא מעביר את הנהג לשוטר, אך המשיך ואמר "לא זוכר". לא כתבתי את השעה שכתבתי את המזכר " (עמוד 10 שו' 10 לפרוטוקול).

במקום היו מספר מתנדבים ומספר שוטרים, ורכבו של הנאשם לא היה הרכב היחיד אשר נבדק, ולכן, אי ציון פרטי הרכב והנאשם באופן מלא במזכר, יוצרת ספק בדבר הקשר של המזכר לנאשם.

הנאשם העלה בעדותו גרסה סבירה ואפשרית אשר נתמכה על ידי עד הגנה, הנוסע ברכבו. לגרסת הנאשם, הגיע בנסיעה ברכבו מכיוון כפר קאסם לכיוון פתח תקווה. בדרך נכנס לתחנת דלק, החנה את הרכב ונכנס ביחד עם החבר לפאב הנמצא בתחנת הדלק, ושם שתה בירה. כשיצא מהפאב והלך לכיוון הרכב כשמפתחות הרכב בידיו, ניגש אליו שוטר, ביקש רישיונות וביקש ממנו להתלוות אליו למחסום המשטרה, מרחק הליכה של 5-7 דקות. שם נערכו לו הבדיקות.

העד ארז העיד כי אכן קיימת תחנת דלק מזרחית למקום עמידתו ומרוחקת כ-300 מ' ממקום עמידתו. מכאן, שגם תחנת הדלק נמצאת בטווח הק"מ 0. ארז לא ציין נקודת עמידה ספציפית ולא ציין כי עמד במחסום משטרה.

במסמך תחקור חשוד, כאשר נשאל הנאשם מהיכן נהג ולאן היה בכוונתו להגיע, השיב: "מכפר קאסם למקום הזה בתחנת הדלק". מכאן, שתגובת הנאשם לשוטר איגור הייתה כי הוא הגיע בנסיעה מכפר קאסם עד לתחנת הדלק, תגובה העולה בקנה אחד עם הגרסה שהעלה בעדותו.

אכן, לפי חומר הראיות, לא אמר הנאשם בריש גלי כי לא נהג. אך, מנגד, מדבריו עולה כי טרם השתייה הוא נהג רק עד תחנת הדלק. הנאשם, אשר ביצע באופן מלא את כל הבדיקות שנדרשו ממנו, סירב לחתום על המסמכים. לדבריו, סירב לחתום הואיל, ולטענתו, דבריו לא נרשמו במלואם.

הנוסע ברכב הנאשם תמך באופן מלא בגרסת הנאשם.

נוכח כל האמור, נוצר בלבי ספק האם הנאשם נצפה נוהג ברכב על ידי ע.ת.1, ארז, ומחמת ספק זה יש לזכותו.

לפיכך, הנאשם זכאי מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ה, 05/02/2015 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

הוקלד עלידיטובהגבע